

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Governar des dels papers

Que demanin informes, que ja els hi pagaran!

La setmana passada sembla-va que la proposta del Govern de fer-se càrrec de les despeses d'assessorament, en matèria de relacions amb la Unió Europea, dels dos grups parlamentaris de l'oposició acostava el Consell General a una mena de gran acord o pacte d'Estat. De fet es tracta d'una notícia "reescalfada" perquè Espot ja ho havia proposat fa mesos.

Una vegada més la comunicació-cloroform del govern liberal-conservador ens voldria fer badar mirant un arbre per no deixar-nos veure el bosc.

Aquesta proposta ha sorgit –o ressorgit– mentre el govern guarda silenci i callament perpetus sobre les consignes que li han tramès la CEA, la EFA i la Cambra de Comerç sobre la negociació de l'Acord d'Associació amb la Unió Europea.

La declaració de les organitzacions empresarials del dia 2 de febrer ens va permetre constatar que tot i que, sortosament, Andorra està quedant fora de l'epidèmia del coronavirus no s'ha pas escapat d'una altra epidèmia, de fòbia fiscal i social.

És d'hora encara per avaluar la importància i l'abast de la contaminació d'aquesta epidèmia a Andorra. De moment ja se n'han evidenciat els primers símptomes, amb l'informe encomanat i publicat per l'EFA, la CEA i la Cambra. Un informe que va en la línia del que l'any 2014 ja va preparar la banca, l'ABA, escometent contra un possible acord d'associació amb la Unió Europea.

En aquestes primeres setmanes de l'any 2020 hom podria aplicar a la relació d'Andorra amb Europa un aforisme del còmic francès Pierre Dac i dir que Andorra té el seu futur al davant però el tindrà a l'esquena cada vegada que farà mitja volta.

Penso que els autors de l'informe del 2 de febrer miren el futur al retrovisor. Afirmin així en la introducció que no els "... genera dubte... que la projecció de les tendències dels darrers deu anys, si es mantenen, portaran el país i la seva economia a una situació menys desitjable que l'actual."

Mirin, projectar-se en el passat, en ple segle XXI, per encertar el futur és un greu error.

No hem escapat pas d'un altra epidèmia, aquesta de fòbia fiscal i social

El govern de Xavier Espot voldria fer callar les oposicions, els dubtes i les preguntes a cop de talonari públic. La consigna és: que demanin informes, que ja els hi pagarem!

Mentrestant continua mancant un estudi de l'impacte en l'economia andorrana de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

L'absència d'una anàlisi detallada dels efectes de l'acord planteja un gran interrogant i alimenta la sospita que s'estan dissimulant els efectes reals de la reforma global que compor-

ta un acord d'associació amb la Unió Europea. L'administració, ho sabem, té els mitjans tècnics per donar resposta a aquest interrogant.

Fa anys que demanem al govern de DA que posi damunt la taula, i a disposició dels agents econòmics i socials i, també, dels partits polítics, les dades, els resultats i les hipòtesis necessàries perquè es pugui conduir un debat informat sobre el nostre futur embrancament amb la Unió Europea.

Lluny d'accedir a aquesta demanda, els treballs preparatoris es porten a terme als ministeris i als serveis estadístics, fora del debat públic.

Som lluny de l'avaluació independent i transparent que necessita una reforma amb unes opcions tan importants.

És el que es diu governar des dels papers. Tot el que passi fora d'aquests informes tècnics, des del llicenciat que treballa en la neteja fins a la família que arriba a final de mes a compte de la pensió de jubilació del padri, passant per les classes mitjanes escurades, són detalls personals que els informes indiquen com accidents inevitables o danys col·laterals d'una crisi que no es vol veure.

Els ministres no trepitgen el carrer i estan envoltats per filtres. La seva comunicació amb la societat es basa en els informes tècnics.

Naturalment, si el Govern creu –perquè ho diu un informe– que els salaris creixen o gairebé no baixen, per què preocupar-se?